

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΗΓΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935 - Περίοδος Δ'
Αριθμός φύλλου 359/329

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 Μαΐου 1963

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμή φύλλου δραχμή 1

“Οροι Συνδρομών

Δήμιον, Ένώσεων, Τραπεζών	δρ. 300
Κοινοτήτων, Έργων, Όργανων	» 200
Ίδιωτών Έσωτερικού έτησίαν	» 50
» » έξαι.	» 30
Έσωτερικού έτησίαν δολάρια	12
Γερμανίας Μάρκα	20
Δημοσιεύσεις κατά χιλιοστών	δρ. 1,50
Κοινωνικά »	» 15

Έμβασματα άλλολογραφία:
Ιωάννην Κ. Οικονομίδην
Ηγουμένησαν

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Δ' **‘Η εξίστόρησιν όλων των σφαλμάτων της διαρρευσάσης δεκαπενταετίας ως προς το στεγαστικόν πρόβλημα ‘Ηγουμένης θα άπήτει μακρόν χρόνον και χώρον. Είναι ανάγκη όμως να εισέλθωμεν εις την τελευταίαν φάσιν και κατ’ ανάγκην τό θέμα θα τό συμπυκνώσωμεν.**

Σημειούμεν ως βασικά σφάλματα: 1) “Οτι με την εκκένωσιν των παραπηγμάτων, των ανεγερθέντων διά την στέγασιν των συμμοριοπληκτων κατοίκων Μυργάνας παρά τό «Μοτέλ» ‘Ηγουμένης, μετά την λήξιν του συμμοριοπολέμου και την επάνοδον των προσωρινώς στεγασθέντων εις τά χωριά των, ή άρμοδια ύπηρεσία δεν προέβη εις την άμεσον κατεδάφισιν του των, ως έδει να γίνη, ούδέ εκλείδωσε ταύτα. Τά άφῆκε ελεύθερα και άνοικτά. Ούτω έξ όλων των χωρίων, εκ Κερκύρας και άλλων μερών έπέδρομον κατά της ‘Ηγουμένης, έγκαθιστάμενοι κατά βούλησιν εις τά εκκινωθέντα παραπήγματα, μέ την πρόθεσιν δημιουργίας τετελεσμένων γεγονότων. Καί ησαν οι περισσώτεροι ένδεείς και πειναλέοι, αλλά και ροσιόποι, παριστώντες τους ψοφοδεείς. Εις τους ένδεείς του τόπου, που είχαν ανάγκην στεγασως προσετέθησαν και νεοι ένδεείς, των οποίων τάς καταφανείς προθέσεις ήγνόησεν ή άρμοδια ύπηρεσία, μολονότι ό κίνδυνος έπεσημάνθη από των σπηλών τούτων. ‘Ηγνόησε ότι ούτω και ή διευθέτησις του στεγαστικού προβλήματος έδυσχεραίνετο και ή πόλις μας, θά μετεβάλετο εις πόλιν έκαθλιωμένων και ζητιάνων και κοινωνικόν πρόβλημα σοβαρόν έδημιουργείτο και ή σύνθεσις του πληθυσμού, αποτελούμενου εκ «χιλίων καρυδιών καρυδία», δεν θα επέτρεπε την δημιουργίαν μιās νέας όμοιογενούς άπό πάσης πλευράς κοινωνίας, ή όποία θα παρέκλυε την πρόοδον και ανάπτυξιν της πύλεως εις πόλιν πολιτισμένην. ‘Εοήποντο ούτοι εις την ύγρασίαν επί μακρά έτη, αλλά ήδιαφύρουν τους κινδύνους, αποβλέποντες εις τον σκοπόν: Να δημιουργηθούν προ’υποθέσεις «έντοπιότητος» διά

ν’ αποκτήσουν στέγην εις την ‘Ηγουμένησαν, πράγμα τό όποιον οι περισσότεροι επέτυχον. Καί τό έ έτυχον εις βάρος των παλαιών κατοίκων ‘Ηγουμένης, των έχόντων πράγματι δικαιώματα στεγασέως κατά προτεραιότητα.

‘Αλλά όλοι δεν άπεχάσασθσαν. ‘Εμειναν και άλλοι άστεγοι εκ του των εις παραπήγματα συμμοριοπληκτων, τά όποία έν τώ μεταξύ έφθάρσαν υπό του χρόνου. Παράστη ανάγκη ανεγέρσεως νέων τοιούτων εις την πλέον κατάλληλον τοποθεσίαν προς τό Γραιχώριον, την όποιαν είχομεν άποκαλεσει «λάκων θανάτου». Καί μολονότι τά παραπήγματα ήσαν άνθυγιεινά και εκ του έδάφους άνέβλυζε ύδωρ, οι στεγαζόμενοι εις ταύτα δεν ήνδούν να τά εγκαταλείψουν, παρά τον κίνδυνον της υγείας πυυ διέτρεχον. ‘Ετσι έπέρασαν μέν εξαθλιωμένην ζωήν, άλλ’ επέτυχον να εκβιάσασιν την κατάστασιν πρῶγμα που τελικώς επέτυχον, εις βάρος πάντοτε των παλαιών κατοίκων. Καί σήμερα εξακολουθοϋν να παραμένουν άκόμη εις τά παραπήγματα τα του «λάκωνος του θανάτου» 3 — 4 οικόγενείαι.

2) Δεύτερον σφάλμα ή άνοχή ανεγέρσεως νέων παραπηγμάτων εις διάφορα σημεία της πόλεως, των οποίων ό όριςμός μάς είναι άγνωστος, χωρίς να προβληθῇ άντίστασις της Αρχής. Τά παραπήγματα άνηγειρόντο σκοπίμως κατά την νύκτα ή και την ήμέραν, τή άνοχή των όργάνων της τάξεως και άρμοδιων άλλων ύπηρεσιών. ‘Εξεδίδοντο άθρόως άποφάσεις περί άποβολής και κατεδάφσεως των παραπηγμάτων τούτων, άλλ’ έν πολλοίς δεν έξετελέσθη, διότι παρενέβαινον οι κηδεμόνες των πολιτικών άνδρες του κρατούντος, κόμματος. Καί τό στεγαστικόν πρόβλημα προσέλαβεν έκτακτον επί κίνδυνον και κατέστη λαβυρινθώδες. Οι πραγματικί κάτοικοι άστεγοι της ‘Ηγουμένης συνεχωρήσαν διά να ήσαν ήσυχον διά άπάντησιν εις την προσφώνησιν.

‘Εδημοσιεύσαμεν εις τό προηγούμενον φύλλον σχετικά μέ την δράσιν ενός Ιερέως, έφημερίου του ‘Ι. Ναού ‘Αγίου Νικολάου, Περάματος Πειραιώς. Οι άναγνώσται έμαθον τά κατορθώματα του. ‘Εξασφαλίζει ό άγαθός ούτος λευί της συστάσιον διά 800 παιδιά της ένορίας του. Δεν δαπανά έξ ίδιων του. Διότι οι Παππάδες μας — έκτός έλαχίστων προνομιούχων — είναι πτωχοί. ‘Εν τῇ έπιθυμία του όμως να ανταποκριθῇ εις την άποστολήν του, άναζητεί κά άνευρίσκει τους πόρους. Κτυπά πόρτες και άνευρίσκει. Δεν θορυβεί ό καλός Παππάς διά τό θετικόν και Χριστιανικόν του έργον. Ταπεινός δούλος του Θεού εργάζεται άθρομβώς. Καί μέ την θετικήν ηθσκευτικήν και Χριστιανικήν του δράσιν εξασφαλίζει την εύγνωμοσύνην, τον θαυμασμόν, την εύλάβειαν και τον σεβασμόν προς τό πρόσωπόν του των ένοριτών του.

Κάποιαν παρομοίαν προσπαθειαν δεν είδε τό Χριστιανικόν ποίμνιον της Θεοσώστου ‘Επαρχίας μας. Οι άγιοι πατέρες μας γνωρίζουν πόσον ύποφέρουν τά άπορα παιδιά μας τά σχολικά και τά έξωσχολικά. Από των σπηλών τούτων έγένετο κατ’ έπανάληψιν ή περιγραφή της τραγικής των ζωής. Ουδείς συνεινῆθη. Ουδείς εκίνηθη διά την θεράπειαν του κακού. Ουδείς δυνήθη να κτυπήσῃ πόρτες πλουσιών και Φιλανθρωπικών ‘Οργανώσεων εύρηθῇ ένας ξένος δι’ ώτης φιλάνθρωπος να ζητήσῃ την οικονομικήν συνδρομήν πλουσιών και άλλων σκοπόν. Καί έγένετο όφορμή να οργανωθῇ και εις τον τόπον μας μαθητικόν συσσίτιον διά τους άπόρους μαθητάς. ‘Αποδείξει ότι ή έλλειψις μέσων άγαθοεργών πράξεων δεν άποτελεί πρόβλημα. Τον προς τό έργον του έφημερίου Κουρεμωδίου. Διά να μιμηθούνται. Καί τό δυσάρεστον είναι ότι όταν άλλος τά ζητεί κά άλλος συγκινεί τους πλουσίους διά την προσφοράν, έμφορίζοντ, ώσον μανιτάρια, οι υποκλίνοντες την άγαθοεργίαν των άλλων δια να άποποιήσασιν προσωπικά ήθικά όφελήματα. ‘Αλλοι δροϋν Χριστιανικώς και σιωποϋν. ‘Αλλοι έν δροϋν και θορυβοϋν, έκλομβάνοντες τό Χριστιανικόν ποίμνιον ως άγέλην ζώων.

‘Ενας άλλος Παππάς, έφημεριος στο Κουρεμάδι, χωρίου άκραιών της έπαρχίας Φιλιατών προς τό Παγώνιον, νεώτατος της ηλικίας, βαθείαν έχων και ούτος συνειδησιν της Χριστιανικής άποστολής του, ώργάνωσε μέ την βοήθειαν των κατοίκων του χωρίου, ξενιτευμένων και μη συβολήν φιλανθρωπικών οργανώσεων οίκοτροφείον πρόντον εις τό Κουρεμάδι. Αξιοθαύμαστον τό έργον του. ‘Ομως, όμολογούμεν μετά πολλής πικρίας, κατά την έκεί έπισκεψιν του νέου Νομάρχου μας κ. ‘Αντωνοπούλου, έπεκρίθη παρ’ αυτού τό έργον του κ. Κουρεμωδίου. ‘Η πληροφορία μάς προκαλεί κατάπληξιν και όδυνην. Καί μάς φαίνεται άπίστευτος. ‘Ο Ιερεύς Κουρεμωδίου είναι αξίως πολλών επαινών διά τό έργον του. Καί πιστευόμεν ότι αι πικρίαι του από τάς έπικρίσεις δεν θα άνακόψουν τον ζήλον του διά την συνέχισιν του Χριστιανικού του καθήκοντος. Διότι τό έργον του άποτελεί τον φωτεινόν φάρον που δύναται να καθοδηγή εις τον όρθον δρόμον της θετικής Χριστιανικής δράσεως και άλλους, οι όποιοι καθεύδουν ή προτιμούν σκολιάς άτραπούς, άσυνειδητοί εις άλλότρια του σχήματός των έργα. ‘Εργα κοσμικής έξουσίας και κομματικής μερφή. ‘Εργα κοσμικής έπιδείξεως, τά όποία δεν έξυψώνουν αλλά καταβαρύνουν την Προς τους πρώτους άνήκει ό σεβασμός και ή εύλάβεια.

‘Οχι προς τους δεύτερους, οι όποιοι προσπαθοϋν να έπιβληθούν άγκαλιάζοντες στρατιωτικούς και πολιτικούς άρχοντας. Τήν αλήθειαν αυτήν δεν έμπειν άγνοή ό κ. Νομάρχης. Καί όφειλε όντί παρατηρήσεων να έκφράσῃ τον θαυμασμόν του προς τό έργον του έφημερίου Κουρεμωδίου. Διά να μιμηθούν τό παρόδειγμα του και οι περί του κ. Νομάρχην περιστρεφόμενοι και λοιποί κληρικοί της Θεοσώστου ‘Επαρχίας μας και άλλων τοιούτων. Οι άνακτόρων Ιερείς μέ την κοινωφελή δράσιν των άποτελούν πρότυπα κληρικών, μέ προγματικήν συναισθησιν του βάρους των εϋθυνών. Τους άξίζει έπαινος και θαυμασμός. ‘Οχι έπικρίσεις.

‘Αγαπητοί μας άδελφοί, γενναίοι ‘Ηπειρώται, είμεθα έγώ, οι άξιωματικοί μου και οι όπλίται μου βαθύτατα συγκινημένοι διά την θερμότητα της ύποδοχής που μάς έπεφυλάξατε. Σας είμεθα ευγνώμονες διά τά αισθήματά σας. Σας εύχαριστοϋμεν θερμάτα διά τους κολακευτικούς λόγους του προσφωνήσαντος. ‘Αντιλαμβάνεσθε και οι ίδιοι ότι εις τά πρόσωπα όλων μας είναι ζωγραφισμένη ή συγκίνησις μας διά τάς έκδηλώσεις σας. Είμαι εύτυχής διότι μου έλαχεν ό κληρος να φέρω προς ύμās, τους ύποδούλους άδελφούς, τό μήνυ (Συνέχεια εις την 2 σελίδα)

ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΤΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΙ ΑΣΧΗΜΙΑΙ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ. Αί δηλώσεις του έπιλέκτου στελέχους της Ε. Κ. κ. Στεφανοπούλου έν τῇ Βουλῇ επί των άσχημιών αι όποiai έλαβον χώραν εις τό Λονδίον εις βάρος της Βασιλίσσης μας Φρειδερίκης και τās όποιās όχι μόνον άπεδοκίμασε άλλό και έκαιτηρίασε άπρηχοϋν από λυτα τό αισθήματα του έλληνοικού λαού και ήκούσθησαν μέ αισθητά άνακουφίσως. Διότι, άνεξαρτήτως του άν ή Βασίλισσα έχει δώση άφορμās δυσαρρεσκείων, λόγω άναίψεως της εις την πολιτικήν, της σπατάλης ή όποια την διακρίνει και της άπαραδέκτου ένισοτακτικώς που ακολουθεί, δεν παύει να είναι Βασίλισσα μάς και κάθε άσχημία εις βάρος της εις τό έξωτερικόν δεν άποτελεί μόνον άνευλάβειαν προς τό ύψηλόν πρόσωπον της Βασιλίσσης, αλλά (γίγει και τον ‘Εθνικόν έγόισμον μας.

Τό γεγονός δε, ότι οι ‘Αγγλοι μισοϋν την Βασίλισσαν διότι έπέδειξεν ενδιαφέρον διά τους ‘Ελληνες της Κύπρου και όχι συμπάθειαν προς τους στρατιώτας ‘Αγγλους που ήγωνίζοντο διά να καταπνέωσιν διά του αίματος τά αισθήματα και τους άγώνας των Κυπρίων διά την άπελευθέρωσιν των από τον ξενικόν ζυγόν, άποτελεί πρόσθετον λόγον άγάπης και σεβασμού δι’ όλους τους ‘Ελληνες, άνεξαρτήτως κομματικής τοποθετήσεως έκάστου. Καί ό ‘Ελληνικός λαός ήγανάκτησε διά τάς άσχημίας έν Λονδίνω εις βάρος της Βασιλίσσης μας.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ. Τό Κράτος ύπερφαρμακεύεται τό έμμερίνησιν διά την Ιατρικήν περιθαλψιν των κατοίκων της ύπαιθρου μέ την ίδρυσιν των άγροτικών Ιατρείων. ‘Ιδρύθησαν πράγματι Ιατρεία. ‘Αλλά Ιατρείς χωρίς Ιατρούς. Εις όλόκληρον την Θεοπετριαν είναι πολλοί αι κεναι θέσεις Ιατρών των Ιατρείων τούτων. Καί ή υγεία των κατοίκων έχει έναποτεθῇ εις την βοήθειαν του ύψιστου.

‘Ενα λεβεντόπαιδο, ώριστός νεανίας, ηλικίας 26 έτών έργαζόταν καί πατηρ δύο τέκνων, άπό τό Καστρί ήσθένησε βαρεία την προπερσομένην Δυτέραν. Είχεν φρικτούς πόνους εις την κοιλίαν. ‘Ιατρος να τον εξετάσῃ δεν ύπῆρχε. Οι οικείοι του, στερομένοι Ιατρικής άγωγής, όπας όλοι οι χωρικοί, δεν ήδύναντο να διαγνώσουν τον κίνδυνον, «πόρος στήν κοιλία» είμαι τά περσόν. ‘Ελεγε ή δύστυχη μάνα του και ή σύζυγός του. Καί ποιος έφερε τί μαντζούνια θα του έδιδον διά να γίνη καλά. ‘Επέρασε και ή έπομένη και την μεθεπομένην κατήλθεν ό άρρωστος στήν ‘Ηγουμένησαν διά να εξετασθῇ υπό του Ιατροϋ, παραπονούμενος ότι «πνάει τό στερμάγι».

‘Ο Ιατρος τον έστειλεν άμέσως εις τό Νοσοκομείον, όπου ύπεβλήθη εις άμεσον έγχείρησιν. ‘Οχι στομάχον αλλά σκοληκοειδίτιδος. ‘Ητο όμως άργά διά να σωθῇ ό άρρωστος. Είχε πάθῃ διάτρησιν του έντέρου και περιτονιίδας. Είχε σπῆσιν τό έντερον, μάς είπε ή βοηθός του χειρουργοϋ κατά την έγχείρησιν άδελφή προϊστομένη, γιατί έβράδυσε να ύποσῇ την έγχείρησιν.

Εις τάς περιπτώσεις αυτές, μάς είπεν ό χειρουργός Ιατρος, ή διάσωσις του άρρώστου επίτυχάται ότε έντός 24 ώρών και άκριβέστερον έντός 10 ώ

ρών εισάγεται εις τό χειρουργείον από της διατρήσεως. ‘Οταν εισάγεται μετά 36 ή 48 ώρες ή πιθανότης είναι πολύ μικρά. Καί ό άρρωστος είσῆλθη μετά 40 ώρες. ‘Η έπιστήμη έκαμε ότι είναι άνθρωπίνως δυνατόν. ‘Αλλά δεν κατάρθωσεν να ύπερικήσῃ τον χάρον. Καί ό άτυχής νέος ύπέκυψεν εις τό μοιραίον. Καί είναι τό δεύτερον θύμα εις τό ίδιον χωρίον διά την αυτήν αίτίαν. Πρό τριών έτών άπέθανε υπό τάς αυτές συνθήκας κι’ ένας άλλος έικοσιτριετής νέος.

‘Εάν ύπῆρχε Ιατρος εις τό χωρίον ύπῆρχε πιθανότης να διεσώζοντο. ‘Αλλά δεν ύπῆρχε και ούτε ύπάρχει. Καί έν ός χωι Ιατρος στο χωριό, σῶν χωριά, δεν ύπάρχει έπομένον να κλαύσωμεν από καιροϋ εις καιρόν θύματα. Θύματα της έλλειψεως Ιατροϋ και Ιατρικής άγωγής. ‘Ας όφεται τό Κράτος, τό ύπευθυνον δι’ έλλειψιν Ιατρών. Αί άραι δε και τά άναθήματα της χαροκαμένης μάνας και συζύγου άς έπιπέσουν επί των κεφαλών έκείνων, οι όποιοι συνήργησαν εις την κένωσιν της θέσεως του Ιατροϋ εις τό Καστρί. ‘Οχι όμως και επί των τέκνων των. Διότι τά τέκνα είναι άνευθυνα των έγκλημάτων πράξεων των γονέων των...

ΕΝΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ. ΟΙ ΠΡΟΤΕΣΤΗΝΤΕΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ ΚΑΙ Ο ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ. ‘Υπό τον άνωτέρω τίτλον ό θεοφιλέστατος έπίσκοπος ‘Αχαΐας κ. Παντελεήμων, ήρχισε δημοσίευση εις τό Χριστιανικόν έν περιοδικόν «Τύπος» σερόν άρθρων κατά του Σπ. Ζωδιάτη. ‘Ο «Τύπος» προλογίζει τό πρώτον άρθρον ως έξής: «Οι άναγνώσται των έφημερίδων, άκόμη και έπορχιακών, διαβάζοντες τακτικά άρθρα ένός Σπ. Ζωδιάτη υπό τον τίτλον «Κήρυγμα του Ευαγγελίου του ‘Ιεροκήρυκος» Ιατρά δηροσιεύονται επί άδρά πληρωμή έκ μέρους του αϊρετικού του, όστις έκφράζει άπόψεις άντιθέτους προς την ‘Ορθόδοξον ‘Εκκλησίαν και προς την αλήθειαν του Ευαγγελίου. Κατωτέρω ό θεοφιλέστατος έπίσκοπος ‘Αχαΐας κ. Παντελεήμων, άρμόδιος διά τον άντιαιρετικόν άγώνα της εκκλησίας, έλέγχει εις σειράν άρθρων τον έν λόγω κ. Ζωδιάτην και τους όμόφρονες αυτού, ψευδοευαγγελικούς προτεσταντας».

Εν ώ, λοιπόν τά κήρυγματα του κ. Ζωδιάτη είναι άντίθετα προς την ‘Ορθόδοξον ‘Εκκλησίαν, αυτές δημοσιεύονται «επί άδρά πληρωμή» ταύτα εις την ‘Ελληνικόν τύπον, χωρίς Πολιτεία και έκκλησία να λάβουν τά άναγκαία μέτρα διά την άπαγόρευσιν. Συμβαίνει μάλιστα οι Δεσποτάδες να ένισχύουν, τάς υπό του κ. Ζωδιάτη άδράς άμβρομένας έφημερίδας, οιόσοσικώς και ούτοι. Γιατί, λοιπόν να έλέγχεται ό αϊρετικός Ζωδιάτης και να μη έλέγχονται και οι Μητροπολίται έκείνοι, οι όποιοι ένισχύουν οικονομικώς τον άποτρόδοξον άγώνα; Που άκούσθηκε Δεσποτάδες και Ιεροκήρυκες να εύρίσκονται εις άγαθοτάτας σχέσεις μέ τους φίλους του κ. Ζωδιάτη και να κηρύττουν πόλεμον όποιος δεν θυσιάζουν την ‘Ορθόδοξον πίστιν των εις τό συμφέρον. άρνούμενοι να δημοσιεύουν επί πληρωμή αϊρετικά κήρυγματα.

Να συμβαίουν και άλλου αυτά ή μόνον εις την Θεσπρω

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ 1912-13

Η' (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τό τέλος της όμιλίας του όμιλητοϋ εκάλυψον διάτοροι ζητωκραυγαί και άθρόοι πυροβολισμοί. Τό πορालήρημα του ένθουσιασμού είχε κορυφωθῇ.

‘Ο λοχαγός, δοκρύνων, παρακολουθούσε τό πορालήρημα της χαράς και ένθουσιασμού των σκλάβων μέχρι της στιγμής εκείνης, κατόικων της περιχής μας και περίμενε να ήσαν ήσυχον διά να άπάντησιν εις την προσφώνησιν.

Καί όταν μετά κόπου έπέβλη

πρό δύο και όλιγώτερον έτών άπέκτησαν στέγην.

Εις τό έπομένον τό τρίτον σφάλμα της στεγασέως των δημοσίων ύπαλλήλων. Ι.Κ.Ο.

θη ή ήσυχία ό λοχαγός (Μπελάρης έλέ,ετο όπως άργότερον έμάθαμε) εις τό άκρον συγκινημένος άπήντησε ως εξής, διακοπτόμενος υπό τό ζήτην κραυγάζοντος πλήθους:

‘Αγαπητοί μας άδελφοί, γενναίοι ‘Ηπειρώται, είμεθα έγώ, οι άξιωματικοί μου και οι όπλίται μου βαθύτατα συγκινημένοι διά την θερμότητα της ύποδοχής που μάς έπεφυλάξατε. Σας είμεθα ευγνώμονες διά τά αισθήματά σας. Σας εύχαριστοϋμεν θερμάτα διά τους κολακευτικούς λόγους του προσφωνήσαντος. ‘Αντιλαμβάνεσθε και οι ίδιοι ότι εις τά πρόσωπα όλων μας είναι ζωγραφισμένη ή συγκίνησις μας διά τάς έκδηλώσεις σας. Είμαι εύτυχής διότι μου έλαχεν ό κληρος να φέρω προς ύμās, τους ύποδούλους άδελφούς, τό μήνυ (Συνέχεια εις την 2 σελίδα)

